

ladt mig at paapege disse enkelte Forhold, der ere mig bekendte, og som maaskee kunne forstjenes at komme i Betragtning, naar man bestemmer Sjørettens Omraade. Med Hensyn til, at dens Indførelse ikke er bleven opsat indtil den nye Handelslovgivning kunde emanere, da maa det være mig tilladt at takke den høitærede Justitsminister derfor, thi da jeg indseer, hvilket stort Arbejde det vil være, vilde der kunne hengaae mange Aar, inden vi vare komne til dette Resultat, og jeg veed, at i Udlandet er disse Retter en saare stor Betryggelse for de Handelende, og at de føle sig langt sikkrere med Hensyn til Baretagelsen af deres Interesser paa Pladser, hvor der er oprettet Søs og Handelsretter, end paa de Pladser, hvor ingen saadanne Retter eksistere. Med Hensyn til de søhyndige Medlemmer vil ieg ikke sige, at de altid bedst findes paa den Maade, der er angiven af tidligere Talere; thi det træffer sig vistnok som oftest, at de bedste og dygtigste Kræfter ere meest beskjæftigede i Søarten og saaledes fraværende, saa at man ikkun faaer Valget imellem ældre svagelige Mænd og altsaa mindre brugbare Kræfter. Saaledes som der staaer i Lovudkastet har man imidlertid den Betryggelse, at de to Mænd, dette paapeger, i Reglen udnævnes blandt de mere dygtige af Sømandsstanden, saa jeg kan ikke have Noget imod, naar man skal have fast Valg, at man da vælger netop disse to Funktionairer, hvilket en æret Rigsdagsmand ogsaa har erkjendt for i det nærværende Dieblik at være et saare heldigt Valg. Dertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg kun har berørt, hvad der fra min Side kunde være at bemærke, og jeg skal endnu kun med Hensyn til, hvad der er omtalt af den ærede Rigsdagsmand, som sidder her ved min Side, bemærke, at Appellsummen efter min Formening ikke maa sættes under 300 Rd., idet jeg antager, at 100 Rd. vistnok er en meget for lille Appellsum i disse Sager.

Mein: Jeg troer ikke, det vil fremme Sagen at gaae videre ind paa Discussionen af de forskjellige juridiske Spørgsmaal, som vistnok vilde blive noget trættende for flere af Thingets Medlemmer; men nogle Bemærkninger

maa jeg dog gjøre, og navnlig anseer jeg den næsten for min Pligt at gjøre en Bemærkning med Hensyn til den ærede Justitsministers Udtalelser. Han bemærkede, at jeg havde udtalt mig med Velvillie om Udkastet, fjønd jeg rigtignok havde udtalt mig, i de væsentligste Punkter imod det; forsaavidt syntes han at stemme overeens med Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgtreds (A. Hage), idet han sagde, at jeg skulde have udtalt mig som en Tjende af Lovudkastet. Hvad man vil anse for væsentligt eller ikke væsentligt, kan ombisputeres; jeg har nu troet, at jeg var enig i væsentlige Punkter med Lovudkastet, og jeg skal bemærke, at jeg turde maaskee være mere enig med den ærede Justitsminister i denne Sag end flere af dem, der iasten have udtalt sig; blandt andet er jeg enig med ham i den Betragtning, hvorfra han er gaaet ud, og den Udvikling han har fremført til Forsvar for, at Lovudkastet har et saa begrændset Omraade, som det har, og at man i Indførelsen af det Nye ikke er gaaet videre, end man er, men har søgt at gjøre Overgangen lempeligere. Han spøiede imidlertid til, at han vilde have ønsket, at jeg havde udtalt mig med samme Velvillie med Hensyn til Fremlæggelsen eller rettere Ikkefremlæggelsen af de Erklæringer, der ere modtagne af forskjellige Autoriteter, navnlig fra Landets høieste Retter, og han hittede, at jeg havde beslægtet mig over — det var da Meningen — at der skulde være vist Mangel paa Opmærksomhed mod disse Autoriteter. Dertil maa jeg nu bemærke, at det ikke var min Grund til at bringe dette Minne paa Bane; jeg satte udtrykkelig i Spidsen, at jeg troede, det vilde have været hensigtsmæssigt til Sagens Dplysning, om disse Erklæringer vare fremkomne, — det var min Bevæggrund til at berøre dette Punkt, og jeg fandt kun Anledning til, da jeg saaledes omtalte det, at spøiede til, at efter den Maade, hvorpaa Erklæringerne vare affærdigede i Motiverne, kunde man maaskee finde nogen Mangel paa Opmærksomhed imod de vedkommende Autoriteter. Dertil svarede Justitsministeren, at det var maaskee Opmærksomhed imod Retterne, og Grosferersocietets Comitee da med, at disse Erklæringer ikke vare fremkomne. Jeg veed ikke hvad han meente dermed. Han udtalte,